

LEPOZNANSKI LIST.

Rodoljubi.

Igra v treh djanjih iz češkega.

(Dalje.)

Deseti nastop.

Marjanka — Lenčka.

Marj. (nese nekaj zavitega z Lenčko vred) I Berluzga, Berluzga! pusti ga, on ni vreden, da bi se zavolj njega togotil.

Lenč. Ta hudobnež zasluži kaznen zavolj hudobnega govorjenja (hoče odiditi).

Enajsti nastop.

Terezka, poprejšni.

Ter. (prinese, kar je popred preč odnesla in postavi na mizo) Kaj se je zgodilo? Oče tečejo za Mozosom, in če ga dobijo, mu bo huda dela. (zase). Pač birada vedila, kdo me je klical; strelec je, to sim vidita, pa kako ve, da mi je Terezka ime (gre k oknu). Dete sembraj, on gre naravnost k nam.

Marj. Terezka, kaj pa imaš?

Ter. I to je, on je to — Tone, Tone! (teče vun).

Marj. Kaj dekle nori?

Lenč. (gre k oknu) Za Boga, botrica! Tone v strelčevi obleki.

Marj. Nu, to je spet kaj lepega! (obe hočete oditi).

Dvanajsti nastop.

Tone v strelčevi obleki pripelje Terezko za roko.

Lenč. (gre jokaječ njemu nasproti) Tone, kaj si storil? Kje si bil, da so te vzeli?

Ton. Niso me vzeli mamka, sam sim se dal zapisati.

Lenč. O ti nesrečni otrok! nate niso imeli pravice, ker si očetovo gospodarstvo prevzel, in ti me v tako žalost pripraviš!

Ton. Mila mati, jez bi se ne smel med poštene ljudi prikazati, če bi nič za domovino ne storil.

Lenč. Moj Bog, saj brez tega vse vojskine težave voljno prenašamo; kar nam gosposka zapove, vse damo; naši konji so vedno na cesti, da še polja ne vtegnemo obsijati; tedaj mislim, da je na tem dosti. In ti tako mojo ljubezen povračaš; o ti nehvaležnik, hočeš svojo mater v grob pripraviti?

Ton. Vmirite se mamka. Vi veste, kako serčno imam Terezko rad; in zavolj tega sim se v to obleko napravil, da bi nje ljubezni vredin bil. Za domovino, za brambo pravičnih reči se dvigujejo narodi; stari in mladi popuščajo svoje krajine in vrejo pod zmagodobitne zastave našega vladarja.

Lenč. Ah botrica, jez vas gotovo nečem dolžiti, to pa vender rečem, da ste vi tega krivi. Če bi ne bili njegovim željam nasproti, on bi bil zamogel vašo hčer vzeti, in tako se je mogel vsemu temu odreči.

Ter. Mila mati mojega Toneta, jez imam vašega sina zlo zlo rada in njega dobiti, je moja naj večja želja; pa ne morem vam zatajiti, da ga zdaj bolj obrajtam, ker je sprical, da razun mene tudi svojo domovino in cesarja ljubi, in to je lepo.

Lenč. In kaj ti to pomaga? on se mora v daljne kraje preč od tebe podati.

Ter. Pa ostane v mojem sercu.

Lenč. In če bo ranjen?

Ter. Bom njegove rane celila —

Lenč. In če kruljev ostane?

Ter. Ga bom vodila in zanj delala.

Lenč. In če ga pobijejo!

Ter. Potem — (misi) Ah bom po njem jokala!

Marj. To njemu in tebi nič ne pomaga.

Ton. Njena podoba me bo spremljevala v boje, nje angel varh me bo varoval. S mo-

čnim zaupom pojdem v bitvo, da se mi nič ne bo zgodilo, in če v svojim poklicu padem, sim zlo srečen, objokan od ljube deklice, obžalovan od mile matere, in v vednem spominu pri vsih zvestih podložnih nar boljega vladarja.

Lenč. Vedno sim se tolažila, da bom v svoji starosti zadovoljna in brez skerbi zamogla živeti; in zdaj — o nesrečni sin! (jok ji besedo vzame).

Ton. Mamka, blagoslovite me. Kar koli kdo s blagoslovom staršev počne, vse mu dobro steče (poklekne prednjo) Blagoslovite me!

Lenč. (položi roke na njegovo glavo in tiho oči proti nebesom povzdigne).

Ton. (ji roko poljubi).

Lenč. (stisne Terezki roko in jokaje odide).

Marj. Jez vas spremim, botrica (gre za njo).

Trinajsti nastop.

Tone — Terezka.

Ton. So me blagoslovili. Jez dobivam moč. — Preč, preč iz mojih pers, nesrečna bolečina! Ločitev od milih je teška, pa spet se viditi, je toliko bolj veselo.

Ter. Tone, se boš še danes od mene ločil? ali boš nas že danes zapustil?

Ton. Ne, ne, ljuba. Danes še ne, pa kmalo. Mi imamo povelje pripravljene biti, da pred ko bo mogoče v vojsko gremo. Meni so le za eno uro odlog dali, in zdaj se moram vernuti, preden odidem me boš še vidila. Terezka, jez te zapustim, da se za svobodo domovine in občni mir vojskujem, obderži me v spominu, kakor jez tebe, in Bog bo naju želje spolnil.

Ter. Tvoja sim in nobenega družega. Med tem, ko se boš ti v vojski slavo dobival, bom jez serčno k Vsemogućnemu molila, da te bo varoval, in potem, ko bodo po vsih cerkvah med petjem bobnov in tromb „Te Boga hvallimo“ peli, potem ti svojo roko v večno za-vezo podam. (oba hočeta oditi.)

(Dalje sledi.)

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 22.

Št. 1268.

Oznaniilo.

(77.) c 1

Po razpisu c. k. generalniga vodstva za komunikacio od 12. aprila t. l. št. 3339/F ste bile c. k. poštni vradni v Krakovi in Černovicu pooblastnjene od 1. maja dনারne navkaze med saboj kakor tudi v Zagreb, Berno, Gradec, Velki Varadin, Hermanstadt, Innsbruck, Košice, Celjovec, Ljubljano, Line, Oedenburg, Budo, Prago, Požun, Solnograd, Temešvar, Terst, Tropavo, Beč in Zadar pošiljati in od ravno te dobe dনারne navkaze od imenovanih krajev prejemati.

Kar se s tem sploh na znanje da.

C. k. poštno vodstvo

Ljubljana 27. aprila 1851.

Schutz s. r.

Št. 933.

Oznaniilo.

(78.) c 1

Vstanovljenje c. k. poštno ekspedicie v Bleibergu.

S. 15. majem t. l. se bo v Bleibergu c. k. postna ekspedicia vstanovila. Pečala se bo s prejemo dopisav in poštnih pošilitev in se vezala z poštno vradnijo v Beljaku po vsakdanjim vožnim potu na sledeče vižo:

Odide iz		Čas hoje	
Blei-berga	vsak dan ob 6. zjutraj	vsak dan ob 12. opoldne	tje 1 ³ / ₄ ure nazaj 2 ¹ / ₄ ure
	Beljaka		

Izročivni okrog te poštno ekspedicie store sledeče soseske: Bleiberg, Bleiberg-Hütten-dorf, Bleiberg-Kreuth, sv. Duh, Kadučin in Hörmesberg.

Kar se s tem sploh na znanje da.

C. k. poštno vodstvo

Celjovec 17. aprila 1851.

Lazarini. s. r.

Št. 1237.

Oznaniilo.

(76.) c 2

Po odpertju c. k. poštniga vodstva v Gradcu 17. aprila t. l. št. 1756 se bo s prvim majem v toplicah Neuhaus pri Celju c. k. poštna ekspedicia vstanovila, ki se bo pečala

z pisemskimi in vozniskimi pošilatvi in se zvezala vsak dan s c. k. poštno vradnijo v Celju od mesca maja noter do mesca oktobra vsako leto po vožnji pošti, druge mesce pa po pešnih potih na teden dvakrat.

Kar se s pristavkam sploh naznani, da se bo izročivni kraj te poštno ekspedicie, ki se ima še poiskati, pozneji naznanil.

Od c. k. poštniga vodstva

Ljubljana 25. aprila 1851.

Št. 2355.

Proglas.

(73.) c 2

C. k. okrajno sodništvo ljubljanske okolice s tem naznani:

Da se je na prošnjo gospoda Antona Podkrajška, opolnomočenika gospoda Venceslava Stedrei dovolila eksekutivna javna dražba posestev Antona Pleško iz Glince pri Viču., ki so se sodniško cenile na 2867 gold. 45 kr. Posostvo obstoji iz gojzdov, ki so v gruntnih bukvah mestniga ljubljanskiga poglavarstva pod št. 218³/₄ zapisani in dveh odelkov travnika na Blati, ki je v gruntnih bukvah mesta Ljubljane pod št. 582 zapisan. Dovolila se je dražba, ker ima gospod Venceslav Stedrei 1000 gold. na posestvu sposojnih, kakor se vidi iz rabsodbe 1. marca 1850 in ker so 5% obresti od 18. novembra 1848 še za odrajtati. Dražba bo 31. maja, 1. julija in 31. julija, vsakbart dopolne ob devetih in sicer s pristavkam, de se bodo imenovane posestva pri prvi in drugi dražbi le za ali nad sodniško ceno, pri tretji dražbi pa tudi pod to ceno prodale.

Nar novejši izpise iz gruntnih bukev, cenitni zapisnik in pogoje dražbe zamore vsak pri tukajšni vradni pregledati.

Ljubljana 30. marca 1851.

C. k. okrajni sodnik.

Heinricher s. r.

Št. 2560.

Proglas.

(71.) c 2

C. k. okrajno sodništvo ljubljanske okolice naznani Tomažu Turku in njegovim neznanim dednikom po tem proglasu, de je zoper nje pri tukajšni sodni Maria Pečnik iz Ješce tožbo vložila za spoznanje ylastnine njive v Brinju

na Ješci, ki je zapisana v gruntnih bukvah nekdanjih deželnih okrožnih poglavarstev pod urb. št. 37¹/₂, za to obravnanje se je dan na 1. augusta t. l. zjutraj ob devetih odločil.

Ker ni znano, kje de zatoženi stanujejo, je bil zanje za kuratorja gospod France Stembob iz Tomačeviga postavljen, s kterim se bo ta pravna reč po avstrijskim sodniškim redu poravnala. Njim se tedaj naznani, de naj sami o pravim času pridejo ali de zastopniku o njih pravni reči na roko gredo ali si pa drugiga zastopnika zvolijo in ga temu sodništvu naznani, ker si bodo sicer nasledke zamude sami sebi morali pripisati.

C. k. okrajno sodništvo v Ljubljani 31. marca 1851.

C. k. okrajni sodnik

Heinriher s. r.

Št. 3725.

Proglas.

(75.) c 2

Ker se pri eksekucii gospoda Janeza Ogrinca iz Podslivnice zoper Franceta Strojana iz Dola zavolj 75 gold. 35 kr. po proglasu te sodnije od 31. januarja 1851, št. 871 razpisani prvi prodaji, posestvo ni prodalo, se bo tedaj 24. maja t. l. v drugo prodajalo.

C. k. okrajno sodništvo ljubljanske okolice 24. aprila 1851.

C. k. okrajni sodnik

Heinriher s. r.

Št. 3548.

Proglas.

(70.) c 3

C. k. deželno sodništvo v Ljubljani je po ukazu od S. t. m. št. 1384 Heleno Garbajs, doraslo hčer Janeza Garbajsa, posestnika v Ponavi vasi zavolj glopости pod varstvo postaviti za prav spoznalo.

To se s pristavkam naznani, de se ji je gospod Primož Erbežnik iz Ponave vasi za kuratorja dal.

C. k. okrajno sodništvo ljubljanske okolice 15. aprila 1851.

Heinricher. s. r.